

๑๒

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมภกพราหมณ์)

ชาวโลกนี้ เป็นผู้มืดบอด มีน้อยคนที่เห็นแจ้งในโลกนี้
น้อยคนเหลือเกินที่จะไปสู่สุคติโลกสวรรค์ เหมือนนกน้อยตัวที่
รอดพ้นจากตาข่ายมีน้อยเหลือเกินฉะนั้น

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมมารพรม)

๒๕๐

การประพฤติปฏิบัติธรรม ทำใจหยุดใจนิ่ง จะนำความ
บริสุทธิ์ให้กับชีวิต และจะเป็นทางแห่งความสำเร็จ ใจที่หยุดนิ่ง
ดีแล้วจะถูกจุดแห่งความสำเร็จ และความทุกข์ที่ไม่มีประมาณ
เป็นสุขที่ละเอียดประณีต ซึ่งเกิดจากการเข้าถึงดวงปฐมมรรค
อันเป็นเบื้องต้น จนถึงสุขที่เกิดจากการเข้าถึงภายในกายที่
ละเอียดขึ้นไป กระทั่งเข้าไปถึงพระธรรมกายซึ่งเป็นพุทธรัตนะ
ในตัว เมื่อเราตระหนักถึงพระรัตนตรัยเช่นนี้แล้ว ต้องหมั่นหยุดใจ
ให้ได้ทุกๆ วันอย่างสม่ำเสมอ

มีวาระพระบาลีใน ขุททกนิกาย ธรรมบท ความว่า

“อนธภูโต อโย โลโก ตนุเกตุถ วิปสฺสติ
สกุณ ชาลมุตโตว อปโป สคฺคาย คจฺจติ

ชาวโลกนี้ เป็นผู้มืดบอด มีน้อยคนที่เห็นแจ้งในโลกนี้
น้อยคนเหลือเกินที่จะไปสู่สุคติโลกสวรรค์ เหมือนนกน้อยตัว
ที่รอดพ้นจากตาข่ายมีน้อยเหลือเกินฉะนั้น”

สังสารวัฏมิถัยมากมายซึ่งเกิดจากบาปอกุศลที่ส่งผลให้ไป
สู่อบายภูมิ ทำให้มีแต่ความทุกข์ทรมาน มีชาวโลกไม่มากนักที่จะ
ใช้โอกาสในการเกิดมาเป็นมนุษย์ให้คุ้มค่า เป็นสัมมาทิฏฐิบุคคล
ดำรงตนอยู่ในความไม่ประมาท ส่วนใหญ่มักใช้ชีวิตอยู่ไปวันๆ
โดยไม่รู้เป้าหมายของการเกิดมา น้อยคนนักที่สามารถประคับ-

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมภ์พรหม)

๒๕๑

ประกอบตนให้รอดพ้นอบายภูมิได้ผู้ที่สามารถนำชีวิตไปสู่จุดหมายอันสูงสุดได้ จะต้องรู้จักพระธรรมคำสั่งสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเท่านั้น

*คราวที่แล้วหลวงพ่อนำเรื่องราวที่เหล่าเทวดาทั้งหลายมาประชุมกัน ฟังท้าวลักกะจอมเทพตรัสถึงพระคุณ ๘ ประการของพระผู้มีพระภาคเจ้า เป็นเรื่องราวที่ปัญจลิตเทพบุตรได้ประมวลเหตุการณ์ต่างๆ มาเล่าถวายพระผู้มีพระภาคเจ้า คราวนี้หลวงพ่อก็ได้นำมาเล่าต่อ ขณะที่เหล่าเทวดาฟังพระคุณของพระบรมศาสดาและพากันปีติโสมนัส ทันใดนั้น ทางทิศเหนือปรากฏแสงสว่างเจิดจ้า ครอบงำรัศมีของเหล่าทวยเทพ ท้าวลักกะจอมเทพจึงตรัสว่า “เพื่อนทั้งหลาย รัศมีที่ปรากฏขึ้นมานี้ เป็นบุญนิมิตแห่งการปรากฏของพรหม”

ครั้นท้าวลักกะกล่าวดังนั้น พวกเทพชั้นดาวดึงส์จึงนั่งนุ่งบนอาสนะของตน รอคอยด้วยใจที่จดจ่อว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ทันใดนั้น สันถัมภ์พรหมได้ปรากฏกายขึ้นท่ามกลางมหาสมาคมของหมู่เทพชั้นดาวดึงส์ เพื่อร่วมฟังธรรมหรือแสดงธรรมตามวาระโอกาสที่ได้รับเชื้อเชิญ ท่านได้จำแลงอภิปาพิ

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมภ์พรหม)

๒๕๒

พอเหมาะ เพราะโดยปกติกายพรหมนี้จะใหญ่โต และละเอียดกว่ากายทิพย์มาก แม้เทวดาชั้นดาวดึงส์เองก็มองไม่เห็นเกิน สันถัมภ์พรหม

ตอนที่สันถัมภ์พรหมปรากฏกายให้เทวดาชั้นดาวดึงส์เห็นนั้น ท่านจะรู้เรื่องยิ่งกว่าหมื่นทวยเทพทั้งหลายโดยรัศมี โดยยศ ถ้าจะเปรียบก็เหมือนร่างทอง ย่อมรู้เรื่องยิ่งกว่าร่างมนุษย์ สันถัมภ์พรหมปรากฏกายแก่พวกเทพชั้นดาวดึงส์ ในบริษัทนั้น ไม่มีเทพองค์ใดอภิวาทลุกขึ้นรับหรือเชื้อเชิญท่านด้วยอาสนะต่างนั่งนั่งตะลึงงันกันหมด ได้แต่ประนมมืออยู่บนบัลลังก์ของตน

คราวนี้ สันถัมภ์พรหมต้องการนั่งบัลลังก์ของเทพองค์ใด ย่อมนั่งบนบัลลังก์ของเทพองค์นั้นได้ทันที เจ้าของบัลลังก์จะไม่รู้สึกเสียใจ จะมีแต่ความปีติเบิกบานที่ตนเองได้ถวายบัลลังก์กับ ท้าวมหาพรหมผู้มีศักดิ์ใหญ่

เมื่อสันถัมภ์พรหมมาถึง ท่านรู้ถึงความเลื่อมใสของ ทวยเทพชั้นดาวดึงส์ต่อพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงกล่าวอนุโมทนาว่า “โอหนอท่านผู้เจริญ พวกเทพชั้นดาวดึงส์และท้าวสักกะจอมเทพต่างมีความศรัทธาเลื่อมใสในพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า มีใจปีติว่าเรื่งบันเทิงไห้วพระตถาคต และทำความเคารพในพระธรรมอันยอดเยี่ยม เมื่อเห็นพวกเทพรุ่นใหม่มิมีรัศมี มียศ

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมภ์มารพรม)

๒๕๓

ประพัตติพรมจรรย์ในพระพุทธานามายังเกิดในที่นี้ และพวกเทพเหล่านั้นรุ่งเรืองยิ่งกว่าพวกเทพเหล่าอื่น โดยรัศมีโดยยศโดยอายุ เป็นสาวกของพระผู้มีพระภาคเจ้า ต่างพากันยินดีเลื่อมใส”

เสียงที่สันถัมภ์มารพรมกล่าวคานั้น ดังกลบทั่วอาณาบริเวณ สะกดเหล่าทวยเทพทั้งหลาย น้ำเสียงของสันถัมภ์มารพรมนั้น พร้อมด้วยองค์ ๘ คือ มีน้ำเสียงแจ่มใส ฟังเข้าใจง่าย ไพเราะ นุ่มนวล หดหย่อน ไม่แตกพร่า มีน้ำเสียงลึกและกังวานยิ่งนัก

เมื่อพวกเทวดาชั้นดาวดึงส์ ได้ฟังน้ำเสียงของท้าวมหาพรม ต่างชื่นชมอนุโมทนา กล่าวกับสันถัมภ์มารพรมว่า “สาธุท่านมหาพรม พวกข้าพเจ้าพิจารณาใจความที่ท่านกล่าวไว้เกิดความปีติเลื่อมใสในพระผู้มีพระภาคเจ้า พระธรรมของพระองค์ที่น่าออกจากทุกข์ และพากันนั่งพิจารณาถึงพระคุณ ๘ ประการของพระผู้มีพระภาคเจ้าที่ท้าวลักกะจอมทวยเทพได้ทรงภาษิตไว้แล้ว ยิ่งรู้สึกเลื่อมใส กำลังนั่งตรึกถึงพระคุณเหล่านั้นอยู่”

สันถัมภ์มารพรมฟังคำของเหล่าทวยเทพดังนั้น เกิดความปีติ ประารณาที่จะฟังพระคุณทั้ง ๘ ประการ ของพระผู้มีพระภาคเจ้า จึงกล่าวกับท้าวลักกะว่า “ถ้าเช่นนั้นนับเป็นบุญ-

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมภ์พรหม)

๒๕๔

ลากของเราที่มาในวันนี้ แม้เราก็อยากฟังพระคุณ ๘ ประการ
ของพระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น ขอจอมทวยเทพตรัสบอก
ถึงพระคุณของพระบรมศาสดาให้เราฟังด้วยเถิด”

ท้าวลัทธิกะฟังคำของสันถัมภ์พรหม จึงตรัสว่า “ข้าแต่
ท่านมหาพรหมผู้มีบุญมาก ถ้าเช่นนั้น ขอพระองค์จงฟังเถิด”
แล้วตรัสพระคุณ ๘ ประการ ของพระผู้มีพระภาคเจ้า สันถัมภ์-
มหาพรหมเกิดปีติโสมนัส รื่นเริงบันเทิงใจ เลื่อมใสในพระคุณ
ทั้ง ๘ ประการ ของพระผู้มีพระภาคเจ้ายิ่งนัก นั่งตรikirระลึกถึง
พระบรมศาสดาอยู่ครู่หนึ่ง

สันถัมภ์พรหมคิดว่า บัดนี้ เราควรประกาศถึงพระคุณ
ของพระองค์ เพื่อยังเหล่าเทพบริษัท ให้ร่าเริงบันเทิงใจยิ่งกว่าเดิม
จึงเนรมิตอภินิหารเป็นกุมาร มีร่างกายใหญ่โต ไขมัน ๕ จุก เหาะ
ขึ้นสู่เวหาท่ามกลางเทพบริษัท นั่งบนบัลลังก์ในอากาศ เหมือน
กับบุรุษนั่งบนบัลลังก์ที่ปูลาดไว้อย่างดี หรือบัลลังก์บนภาคพื้นที
เสมอราบเรียบ พลังกล่าวกับพวกเทพชั้นดาวดึงส์ว่า “ท่านผู้
เจริญทั้งหลาย เหล่าทวยเทพที่อยู่ในที่นี้เคยรู้บ้างไหมว่า ในอดีต
ชาติที่เกิดมาสร้างบารมีนั้น พระผู้มีพระภาคเจ้าพระองค์นั้น
ทรงมีพระปัญญายิ่งใหญ่มาตลอดกาลนานเพียงไร” จากนั้นท้าว-
มหาพรหมได้นำเรื่องราวการสร้างบารมีของพระผู้มีพระภาคเจ้า

มหาโควินทสูตร (ตอนที่ ๓ สันถัมภ์มารพรม)

๒๕๕

มาแล้วให้เหล่าทวยเทพฟัง เรื่องราวจะเป็นอย่างไรนั้น ขอให้ติดตามตอนต่อไป

จะเห็นได้ว่า เหล่าเทวาทั้งหลายเป็นผู้ที่ซาบซึ้งในพระพุทธานุภาพ เห็นคุณค่าในบุญกุศล เพราะบุญเท่านั้นที่อยู่เบื้องหลังความสุขและความสำเร็จทั้งหลาย แม้เป็นเทพก็ยังต้องการบุญจึงหาโอกาสฟังธรรมให้ใจสดชื่นเบิกบานและสนทนาธรรมกันไม่เคยขาด เราเป็นมนุษย์ควรดูเรื่องนี้เป็นตัวอย่าง และนำธรรมะมาปฏิบัติในชีวิตประจำวันให้ได้ จะได้มีแต่ความสุขความเจริญและนับเป็นสหายในหมู่เทพอย่างแท้จริง

